

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלּוֹן מִס' 1285

@ ביום שני תחילת "שובבי"ם"
@ ביום שישי כ' טבת יחולו הילולת ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולת ר' **יעקב אביחצירא** זצ"ל
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.
@ במוצאי שבת סוף "ברכת הלבנה" עד 20:44.

בס"ד יד' טבת ה'תשפ"ו

הדלקת נרות - 16:29
צאת השבת - 17:21
רבנו תם - 17:51

שְׁעוֹן חוּרֵף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "יִקְרְבוּ יְמֵי דוֹד" (מלכים א' ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדתי השכלתי

פרשת ויחי חזק חזק ויבדחחזק

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הר"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30

מעייני הפרשה:

- ← בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים".
- ← יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
- ← מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
- ← ברכת יעקב ליוסף ובניו.
- ← האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
- ← יוסף מביטח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנאה וטינה **והכל מהקב"ה**.
- ← בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

"ויחי יעקב"

"ויחי" בגימטריא 34, שעיקר חייו של יעקב היה כשהיה יחד עם יוסף, 17 שנים לפני שמכרוהו, ובמצרים עוד 17 שנים, ביחד 34.

"גם בני מכיר בן מנשה יולדו על ברכי יוסף"

ובתרגום יונתן בן עוזיאל **"כד אתילידו גזירינו יוסף"**, מפרש על תרגום יונתן שיוסף היה המוהל שלהם והסנדק.

"ויברך את יוסף ויאמר המלך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים"

יש להפך ולעין בפסוק זה המסיים בברכת הנערים, וברכתו של יוסף היכן היא? אמר ר' יוסי: "ויברך את יוסף" שע"י ברכתם של הנערים נתברך יוסף, ואין לך ברכה גדולה מזו של בנים טובים. (ע"פ הזוהר הקדוש בפרשת ויחי)

"אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי"

מה טעם נמשלה תפילה לקשת?

כי כשם שבקשת כל מה שאדם מושך אליו יותר את המיתר - הרי החץ מרחיק יותר לעוף; כך גם התפילה, כל כמה שאדם מתרכז יותר בכוונת הלב - **מרחיקה התפילה יותר לעלות ולבקוע שחקים**. (הרבי מקוצק ז"ל)

"ועתה שני בנך הנולדים לך..."

רומז הדבר על כך הדיבור... מה שמוציא האדם מפיו, כך בניו ימשיכו. לכן כתוב **"לי הם אפרים"** ר"ת **אבק לשון הרע**. ועוד **"לי הם"** אותיות **"מילה"** שהיא מסוכנת בדיבור. וכן **"אליך מצרימה לי"** ר"ת **"אלס"** יהיה האדם. (שלמה אלביליה הי"ו)

"ואני נתתי לך שכם" (מ"ח כ"ב)

חידה: מילה אחת שמופיעה בחומש בראשית ארבע פעמים באותו קרי וכתב, אך בארבע משמעויות שונות?

תשובה: שכם!

א. "וישימו על **שכם** שניהם וילכו אחורנית" (ט-כ"ג).

ב. "ויבא יעקב שלם עיר **שכם**" (ל"ג-ל"ח).

ג. "ויירא אותה **שכם** בן חמור החווי" (ל"ד א')

ד. "ואני נתתי לכם **שכם** אחד על אחיך" (מ"ח).

"נפתלי איילה שלוחה הזיתן אמרי שפר"

נפתלי הצטיין במידת הזריזות. אך נוהר להיות זריז רק ברגלו כאילה - "נפתלי איילה שלוחה".

אך בפיו, לא היה זריז כלל, אלא נוהר לדבר רק את מה שצריך במתינות ובנחת - "הנותן אמרי שפר". **דיבורו היה נקי ומושלם**.

"ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים"

חסד שעושים עם המתים הוא חסד של אמת (רש"י). ראשי תיבות של "אמת" הם: ארון, מיטה תכריכים. זהו החסד הנעשה למתים. (מדרש תלפיות) (מענינה של תורה)

"מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך"

"מאשר שמנה לחמו והוא" ר"ת **"שלוש"** שאם יהיה שלום אז יהיה שפע בעולם. והנה ידוע שצריך להתפלל בכל יום על הפרנסה כדי שלא יחסר אף פעם, ומצינו ש"יתן" הוא מלשון תפילה.

"ויפול יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו" (נ' א')

אפשר לומר שיוסף בעת פטירת אביו התחיל להתוודות על מעשיו על שנפרד ממנו כ"ב שנים, וגם אחר שזכה למלוכה לא הודיע, ואביו היה לובש שק ומתאבל עליו. זהו שאמר: **"ויבך"** - אותיות **וי-כ"ב**. רצונו לומר, **וי על כ"ב שנים** שנפרדתי ממך. ועוד, **"וישק"** - אותיות **וי-שק**. כלומר: **וי על שהיית לבוש שק עבורי**. (בית ושם)

פינת הגיבים והפתגמים

"יששכר חמור גרם" (בראשית מט, יד)

זהו ביטוי מקראי המתאר את שבט יששכר כ"חמור בעל עצמות" (חמור חזק) שסובל עול תורה ועבודה.

החמור מייצג את תלמידי החכמים, אלו המתמסרים לחלוטין ללימוד התורה, אך גם רובץ בשמחה בין המשפתיים ורמז לכך שהחמור (של יעקב) "גרם" או הביא להולדתו של יששכר בעקבות שמיעת נעירתו, וזכה לחלקת ארץ טובה.

הסיוו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות זימון עם ילד קטן ונשים

א. במשנה במסכת ברכות (מה.): ששלשה אנשים שאכלו ביחד סעודה עם פת (לחם), חייבים לזמן קודם שיברכו ברכת המזון.
ב. אחד מהסוברים אומר: "נברך שאכלנו משלו", והן עונים לו "ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו". וטעם הדבר שיש לזמן שלשה שאכלו יחד, כתב המאירי שהוא בכדי שיתעוררו להזהר לברך ברכת המזון מתוך כוונה. ויש שכתבו שטעם הדבר הוא בכדי להרבות שבח וגדולה לפני ה' יתברך, להודות לו על שפע טובתו בברים. ועל פי הזהרה הקדוש יש בזה טעם נוסף על דרך הסוד. ונחלקו הפוסקים אם חיוב הזימון הוא מן התורה או שאינו אלא מדברי חכמים.

ג. מנהג הספרדים להקדים לפני אמירת הזימון, שאומר המזמן "הב לן ונברך למלכא עילאה קדישא" והם עונים לו "שמים". שהכוונה בזה שהם מצרפים עמהם שמות שמים, (ומרן זצוק"ל היה מבאר, שאומרים "שמים", זה ראשי תיבות: שיומע מ'שמיע יחד מ'כוונים. שכולם מכוונים לדעת המזמן), ואחר כך אומר המזמן את נוסח הזימון.

ד. יש נוהגים שאין המזמן אומר אלא, "הב לן ונברך", ואינו אומר "למלכא עילאה קדישא". (וכן נהג מרן הרב זצוק"ל).

ה. מנהג האשכנזים שמקדימים לפני הזימון: "רבותי נברך" הם עונים לו, "יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם".

ונוסח זה שהזכרנו הוא כאשר מזמנים ביחד שלשה אנשים או יותר, עד תשעה אנשים.

ז. אם היו שם עשרה אנשים, מזכירים שם שמים בזימון. אומר המזמן "נברך אלהינו שאכלנו משלו", והם עונים לו "ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו". ומיד מברכים ברכת המזון.

צירוף ילד קטן לזימון

ז. אם היו שני מבוגרים אוכלים יחד, ועמהם אוכל עוד ילד אחד שעדיין לא הגיע לגיל מצוות, נחלקו רבותינו הראשונים אם יש לצרף את הילד הקטן לזימון, או שאינו מצטרף לזימון.

ואף שמתחילה כתב מרן הרב זצוק"ל בספרו שו"ת יביע אומר חלק ב, שאין לענות אחר ברכתו של קטן אמן, אלא מגיל תשע שנים ואילך, שרק מגיל זה יש לתלות שהוא יודע היטב למי אנו מברכים, (וממילא נראה שהוא הדין לענין צירוף לזימון, שמכיון שאנו מברכים יחד עמו, צריך שתהיה זו ברכה הראויה לענות אחריה אמן),

ח. בספרו שו"ת יביע אומר חלק ח, כתב לבאר, שזהו דוקא בילד שמן הסתם אינו חריף במיוחד, כמו שהיה בדורות הקודמים, אבל בזמנינו, שכל הילדים לומדים היטב בבתי הספר את ענין הברכות, ולא קיימת כמעט מציאות של ילד שיוצא לעבוד ואין לו ידיעה למי מברכים, יש לתלות מן הסתם שכל ילד מגיל שש שנים כבר יודע למי אנו מברכים.

דין הנשים בזימון

האם שלש נשים שאכלו יחדיו מזמנות כפי שמזמנים האנשים? ולהלכה אין הנשים חייבות לזמן כשחן אוכלות יחד, רק רשות הוא בידן. שכן דעת מרן השלחן ערוך (סימן קצט). אולם כתבו כמה מרבותינו האחרונים, הגאון רבי יוסף חיים מבבל, ואחרים, שאף על פי שברוב המקומות אין הנשים מזמנות לעצמן, מכל מקום נכון הדבר שאם אכלו שלש נשים יחד, תקיימנה מצות זימון, שערכה רב מאד, לדעת כמה מרבותינו הראשונים אין הדבר רשות אלא חובה הוא בידן. ולכן לצאת ידי חובת כל הדעות, נכון שאף הנשים תאמרנה את נוסח הזימון אחר שהן אוכלות יחד.

מקום שאכלו שם יותר מעשר נשים. נחלקו הפוסקים אם עליהן לזמן עם הזכרת שם ה', כמנהג האנשים שאומרים, נברך "אלקינו" שאכלנו משלו, או שאין להן לזמן אלא בלא הזכרת ה', כלומר, ללא שום חילוק אם יש שם שלש נשים או עשר נשים. ולהלכה, אין לנשים להזכיר שם שמים בזימון שהן עושות לעצמן, לפי שיש סוברים שלהזכרת ה' בזימון צריך "מנין" של עשרה אנשים, כדין תפילה בציבור, ועל כן אל להן להזכיר שם שמים בזימון.

מכל מלמד השכלתו

"ישישכר המור גרם"

"חמור" מתקשר אל ב'את המשיח'?

שלשה אנשים מרוממים מעם "רכבו על החמור": אברהם ("ויחבוש את חמורו"), משה ("וירכיבם על החמור") והמשיח שיתגלה במהרה בימינו.

המושג רכיבה מציין שליטה מוחלטת, כשם שנאמר על האלוקים: "רוכב שמים בעזרד" (דברים ל"ג, כ"ו). החמור מציין את החומריות. תכונת הרכיבה והשליטה, מאפינת את שלושת האישים הללו. שלושתם שולטים על ה"חמור", על חומריותם.

אברהם - כמחשד האמונה ומידת החסד בתוככי עולם קר ומנוכח.

משה - כמשנה פני העם לדורותיו, בהורידו תורה מהר סיני.

ומלך המשיח, אשר עתיד להביא למהפכה הרוחנית הכבירה ביותר באנושות, עת ישיב אותה אל מחוזות האושר ואל ממלכת הרוח. המשיח הוא האדם שאילו תפנה האנושות העייפה והתשושה.

"וייקרא בהם שמי וישם אבותי אברהם ויצחק"

יש לדקדק כיצד הקדים יעקב אבינו את שמו לשם אבותיו אברהם ויצחק?

מן הראוי היה להזכיר שם אבותיו תחילה ואחר כך שמו. והביאור בזה על פי מה שאמרנו חז"ל שאברהם אבינו היה **עמוד החסד**, יצחק **עמוד העבודה**, ויעקב **עמוד התורה**.

ובא לרמוז לנו בזה שאי אפשר לעמוד החסד והעבודה בלי עמוד של תורה, ואם יש עמוד של תורה אז מגיעים לחסד ועבודה. זאת אומרת, שאין רצונו של יעקב להקדים את עצמו על פני אברהם ויצחק, אלא הכוונה להראות לנו שעמוד התורה קודם לחסד ועבודה.

לדעת לפרגן לשני

"ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל"

לאמור ישימך אלהים כאפרים וכמנשה"

נשאלת השאלה: במה שונים אפרים ומנשה שכל אב בעם ישראל מברך את ילדיו שיהיו כמותם !!

התשובה נעוצה בהנהגה שלהם:

כשהסבא יעקב משפיל את ידיו ומברך את אפרים ביד ימין מנשה שותק ומפרגן לאחיו שיקבל את הברכה וגם לא פוצה פה שאינו מדבר בפני גדולים ממנו

למרות שכל לטעון ל"הפליה".

לעומתו אפרים כששומע את אביו מנסה לתקן את הסבא שיחליף את הידיים הוא לא מגיב (ויכל לומר לאביו למה אתה מתערב!! תעזוב את סבא הוא יודע מה הוא עושה..). הוא שותק אינו מדבר בפני גדולים ממנו ומפרגן לאחיו שיקבל את הברכה.

ילדים כאלו שאינם מדברים בפני גדולים ומפרגנים אחד לשני, זה ברכה שכל אב היה רוצה...

לפעמים אנשים סביבנו מעכירים את האווירה בחוסר הפרגון שלהם ומושכים אותנו בחבלי השווא והתסכול שלהם ועלינו לעמוד בפרץ ולהוכיח אותם בנועם...

הפתק הסודי

עד כמה עלינו לדון כל אדם לכף זכות, לא נוכל לתאר ולשער. לעיתים רבות אף כאשר רואים אנו באופן ברור מציאות מסוימת, אם נחקור, נבדוק לעומק ונדרוש היטב, ייתכן מאוד שנגלה כי ראייתנו היתה מוטעית. על כן, עלינו להיזהר עד מאוד, לבל נשפוט את הזולת ונחרוץ את הדין, בטרם נחקור ונדרוש את הדברים לעומקם, כפי שאירע גם בסיפור המופלא שלפנינו, שסיפור מורינו הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: בחור מצוין משיבה מצוינת, המתגורר בצפון הארץ, נפגש עם בחורה מצוינת שלמדה בסמינר מעולה, ומתגוררת באחד מהיישובים בדרום.

השניים מצאו שהם מתאימים אחד לשניה, והעניינים זרמו על הצד הטוב ביותר, עד שהחליטו המשוך והמשודכת להתארס בשעה טובה.

ידידות גדולה נוצרה בין שתי המחותנות (אם החתן ואם הכלה), וכאשר שוחחו באחד מימי החופשה, כל אחת סיפרה לחברתה שהיא מרגישה צורך להחליף אווירה ולצאת עם המשפחה לחופשה. אולם חופשה מעין זו, מחירה לא זול כלל ועיקר.

לפתע עלה במוחו רעיון גדול! הן יכולות להחליף את דירותיהן למספר ימים, וכך יוכלו גם להחליף אווירה ולצאת לחופשה וגם ללא עלות יקרה לו היו צריכים להתארח בבית מלון. וכך הגיעה משפחת החתן ליישוב הדרומי של הכלה, ומשפחת הכלה הגיעה לנפוש בצפון. הכל היה יכול לעבור בשלום ובשלווה, אלמלא הפתק הקטן שמצאה אם החתן בביתה של הכלה.

היה זה כאשר היא פתחה את אחד הארונות בבית המחותנים, ולפתע נפלו עיניה על מרשם לקניית תרופות, שהיה מונח שם. היא לא התאפקה והציצה בפרטי המרשם וגילתה, כי בראש הדף הופיע שמה המלא של... הבחורה המאורסת, הכלה העתידה.

מתחת הופיעו שמות של תרופות מסוימות. היא, האישה, העתיקה לעצמה את שמות התרופות במדויק, ומיהרה לספר על כך לבעלה. בשובם לביתם פנו הורי החתן לרופא המשפחה שלהם, וביקשו לשאול אודות אותן תרופות, והרופא השיב שמדובר בתרופות פסיכיאטריות שנוטלים אותם אנשים הסובלים מדיכאון, חרדה, ונמצאים ל"ע במצב נפשי קשה...

לא ניתן לתאר את הבהלה והצער שתקפו את ההורים כאשר גילו שהמיועדת להיות כלתם סובלת מחרדות ודיכאונות. כמובן, לא היה מנוס מלהתעלם מהממצאים החדשים ותוכן הדברים סופרו לחתן, ובו במקום הוא מיהר להודיע לשדכנית שהוא מעונין להוריד את השידוך.

לשאלת השדכנית מדוע הוא מבקש לעשות זאת, הוא סיפר את הסיבה לביטול השידוך, והוסיף: "מאחר שאיני רוצה להודיע זאת בעצמי למשודכת, שהסתירה ממני דבר כל כך גורלי, אבקש במחילה שאת תעשי זאת, מבלי לגלות את הסיבה האמיתית לביטול השידוך". משפחת הכלה קיבלה בהלם את הבשורה הכל כך מעציבה, והם הוכו בתדהמה עצומה.

הם ניסו שוב ושוב לברר בכל דרך אפשרית, מדוע פתאום החליט הבחור לפרק את השידוך המוצלח. לבסוף לאחר שהכלה הפכה לשבורה ורצוצה, ובני משפחתה הפצירו בשדכנית פעם אחר פעם שתגלה להם את הסיבה האמיתית שעומדת מאחורי פירוק השידוך,

השדכנית נכנעה להפצרותיהם וגילתה להם את האמת. "אתם הסתרתם מידע גורלי על מצבה של הכלה".

"מהיכן הגעת למסקנה זו? לא היו דברים מעולם!", הטיחו בה הוריה. "בעת שהותה של משפחת החתן בדירתכם, הם גילו את המרשם על שם הכלה, והתברר להם שהיא סובלת מדיכאונות וחרדות".

וכאן, מודיעה הכלה לשדכנית בנימה של כעס דבר מפתיע: "לא היה ולא נברא. הטיילו בי האשמות שווא, כי איני סובלת מכל הנ"ל. המרשם לא היה שלי כלל וכלל, וברוך ה' אני בריאה בנפשי לחלוטין".

"אם כן, מדוע המרשם רשום על שמך?" תמחה השדכנית, והכלה הסבירה. "

השם שהיה רשום על המרשם אומנם זהה לשמי, אבל לא מדובר בי עצמי, אלא ב... סבתא שלי שתחיה שאני קרויה על שמה". (כמנהג בני ספרד שקוראים שמות גם על הסבתא והסבתא הנמצאים בחיים). "הסבתא בגיל מבוגר מאוד, וסובלת ל"ע מחרדות ודיכאונות. המרשם היה אצלנו בבית, כי אני רגילה תמיד ללכת לבית המרקחת ולקנות עבורה את התרופות ולהביא אותן עבורה." השדכנית התקשרה בו במקום למשפחת החתן וסיפרה את הסיבה לכך. החתן הזדעזע למשמע הדברים, והזדרז לבקש מחילה מהכלה, ועשה זאת בבכי ובתחנונים, על שחרף את גורלה מבלי לבדוק, לשאול, לחקור ולדרוש. כמובן שהחתונה נערכה ברוב שמחה וששון. (הרב צבי נקר הי"ו)

מתחממים לאור התורה

"שמי בנימין. לפני שנתיים, בחורף הקר, לא היה לי תנור אמבטיה. שתי בנות יקרות כבר היו לי אז, ואנחנו ניסינו להסתדר בלי תנור. לא היה לי כסף לקנות תנור.

כמשפחה אברכים עם מלגה מהכולל חיינו בצמצום גדול, וציפינו לישועה.

ואכן, נדיב החליט לתרום לאברכים תנורי חימום. שלחתי מכתב שאני אברך כולל וזקוק לתנור אמבטיה וקיבלתי מכתב שאני זכאי לקבל תנור. פרסמו שהחלוקה תתקיים באחד הימים בשעה שש בערב.

חזרתי הביתה, וסיפרתי לרעייתי שבשעה שש אני נתון בעיצומו של סדר ב' בכולל והשאלה היא אם שווה להפסיד מהלימוד בשביל תנור. האם חיכינו עד עכשיו כדי שבים החלוקה אפסיד מהלימוד?

אשתי עודדה אותי שהתורה שווה הרבה יותר מהתנור, ועדיף לא לוותר על הלימוד.

בשעה שש וחצי, ידעתי שמחלקים תנורים ומי יודע מה יישאר לי, שקעתי בגמרא. לימוד מתוק כזה אני מאחל לכל יהודי. הרי הייתי צריך להצדיק את הוויתור על ההשתתפות בחלוקה בזמן שנקבע, ולכן הלימוד היה חזק מאד. התבררתי שיש לי לא הגיע. למדתי לבד, והוא הופיע סוף סוף בשעה שבע, בסבר פנים לא מרוצה בעליל.

"הלכתי לחלוקה של התנורים כדי לקבל רדיאטור", סיפר החבר, "בשש החלוקה עוד לא התחילה בכלל. רק בשש וחצי הגיעו התנורים, והיו מעט מדי רדיאטורים. התחילו לחקור כל אחד אם הוא באמת נזקק לזה, וכשהגיע התנור שלי כבר לא נשאר כלום. תקעו לי תנור אמבטיה ואני כלל לא זקוק לו, יש לי כבר".

התיישבנו ללמוד, ובשבע וחצי, בסיום הסדר אומר לי החבר, "אולי אתה רוצה את התנור? אין לי מה לעשות בו". קיבלתי את התנור מהחבר, והודיתי להשם על שלא התפתיתי להפסיד מהלימוד, ומה שנגזר שיגיע אלי, הגיע בלי מאמץ כלל".

"כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ".

שובבי"ם ת"ת

ראשי תבות של שמות הפרשיות ש'מות ו'ארא ב'א בשלח יתרו מ'שפטים ת'רומה ת'צוה. בשנת העיבור גרילין לקבוע תענית ואמירת סליחות ביום ה' בשבוע כשקורין הפרשיות האלה. לפי שהנה ארוכה ויש יותר מחצי שנה בין בה"ב (שני חמישי ושני) שמתעניין אחר סוכות לבה"ב שמתעניין אחר הפסח (ע"י מטה משה בשם מהר"ש).

יש נוהגים להתענות בשנה פשוטה **שובבי"ם** ובשנה מעוברת יש תענית ת"ת (מג"א סי' תרפ"ה סוף).

ונבחרו הפרשיות **שובבי"ם ת"ת** לפי שהם מרומזים **תשובה תפילה צדקה ות"ת**, והם ארבע רוחות העולם. היינו:

בפרשת שמות יתבאר ענין הגלות וסגופים "וימררו חייהם" וכל העבודה הקשה הזה למירוק וזיכור והיא התשובה הנגלית.

פרשת וארא יתבאר התשובה שהיא בלב שלם ומדת האמת. **פרשת בא** ענין העבודה.

פרשת בשלח ענין התפילה. **פרשת יתרו** מתן תורה.

פרשת משפטים דינים, **פרשת תרומה** נדבת הלב בצדקה. **פרשת תצוה** בעשיית בגדי כהונה לאהרן איש חסיד ושם יתבאר גמילות חסדים (שליח ש"ן ע"ב).

"בניך כשתלי ותים" - חינוך

בית חם לילדינו

למרות שכל הילדים גדלים פזיז בתוך בית, אך בית ללא חום ואהבה בלתי מותנים, אינו בית. וילד שאינו מקבל זאת, הוא בגדר 'הומלס' גם אם הוא גר בבית. ילד כזה נמצא בסיכון גבוה לצאת לרחוב, כי אם הבית אינו משמש לגביו באמת כ"בית", מדוע שלא יעזוב אותו לטובת הרחוב?

בית הוא מקום צפוי ומוכר. חווית המשפחתיות, אינה נבנית בהכרח על חידושים תמידיים, או על גורם ההפתעה. כוחה של המשפחתיות היא דווקא במקום הישן, המוכר והטוב.

כל דבר בעולם שאנו מעניקים לילד, הוא השקעה לטווח ארוך ב'בונק החינוך'. כל חיך, כל שיחת טלפון, כל כוס תה. למשל, אם הילד יכל ללכת לתחנת האוטובוס בדרכו לשיבה לבד, ואביו הלך אתו, אין לשאול 'אז למה הלכתי', גם ההליכה המשותפת הזו נכנסת לחשבון הבנק. הזמן יצמח הפקדון פירות טובים של קיום מצוות ויראת שמים.

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים

פרכה והצלה	פרכות ואיוולת	כל הישועות והברכות
לכתיבה אליהם על תרומתה לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים	לכתיבה אליהם לחוללת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצלח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ויזכה לחופתו ויתרו וחתן ושלווה מיוצאי חלצים	לכתיבה אליהם לכתיבה אליהם לזיכור הרבים שתתברך ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב רוחנית וגשמית, אושר ופרנסה טובה היא ובני ביתה ורפואה שלימה לסלמן בן כוכבה. ולע"נ מרסל בת אסתר ולע"נ חלצים